

Univerzity Karlova - Pedagogická fakulta
Katedra francouzského jazyka a literatury

Oponentský posudek diplomové práce

Jméno studenta: **Bc. Adéla LANDOVÁ**

Název práce: *Les comtes de Buquoy, histoire et héritage culturel en Bohême*

Vedoucí DP: Mgr. Jiří Jančík

Oponent: Dr. PhDr. Renáta Listíková, MCF

Diplomantka si zvolila zajímavé, rozsáhlé a co do metodiky zpracování náročné téma z českých a potažmo francouzských, případně středoevropských dějin. Při jeho volbě i zpracování využila obou oborů svého magisterského studia, tedy dějepis a francouzštinu, a nepochybně rovněž osobní zájem o toto kulturně-historické téma. Autorčina znalost šlechtického rodu Buquoyů usídlených v Čechách po třicetileté válce a jeho přínosu pro české prostředí je z práce dobře patrná.

Autorka založila svůj výzkum na poznatku historické spřízněnosti evropských šlechtických rodů a jejich přítomnosti v Českém království za situace, kdy byla po prohrané bitvě na Bílé hoře roku 1620 velká část české protestantské šlechty vyhnána a její konfiskovaný majetek, úřady a postavení byly předány šlechtě německé, rakouské, případně francouzské, jak o tom pojednává diplomová práce, když se zároveň zamýšlí nad důvody trvalého odporu české populace k šlechtickým titulům a šlechtě obecně. Je to paradoxní už i proto, že historické památky, jimiž se dnes chlubíme, a relativní technický pokrok, který české země v minulosti zaznamenaly a na němž staví dodnes, jsou povětšinou dílem těchto šlechtických rodů.

Adéla Landová téma pojala zevrubně, od feudálního vzniku a členění fenoménu šlechty až po podrobný popis rodové dynastie severofrancouzských hrabat de Longueval, z níž se v 16. století oddělila větev hrabat Buquoy. Ti se díky svému významnému angažmá v Třicetileté válce po boku katolické ligy a říšského císaře, s nimiž byli ve vzdáleném příbuzenském svazku po přeslici, stali trvalou součástí středoevropské rakouské šlechty usídlené v Čechách a zastávali v rámci říše významné postavení. V této první části diplomové práce pracuje autorka s relevantní bohatou odbornou literaturou a vyváženě i s elektronickými zdroji. O zvládnutí práce se zdroji svědčí i bohatý poznámkový aparát a vhodné citace.

Druhá část diplomové práce je věnována kulturnímu dědictví a zásluhám o umělecký, ekonomický, zemědělský, technický rozvoj domén vlastněných rodem Buquoy hlavně v jižních Čechách, jejichž vliv trvá v podstatě dodnes, byť skrytě, bez významnějšího povědomí české veřejnosti, neboť tento majetek byl rodině Buquoy částečně po vzniku Československé republiky v roce 1918 a úplně po roce 1945 zkonfiskován. Diplomová práce velmi podrobně mapuje tento přínos, ať už se jedná o hrady, zámky a pražské paláce, o dílny a sklárny, o stavby církevní či zámecké knihovny a umělecká díla v nich uchovávaná. Řadu těchto památek a staveb ilustruje i pečlivě sestavená obrazová příloha.

Diplomová práce Adély Landové výrazně přesahuje požadovaný rozsah (100 stran textu bez Résumé, Bibliografie a Příloh), je napsaná kultivovanou francouzštinou s bohatou slovní zásobou, až na drobnosti v podstatě bez chyb. Též formální stránka je dobře zvládnutá, i když až příliš podrobné členění působí dojmem roztržitosti a podrobného výčtu, kdy začasté jedna podkapitola zabírá pouze jeden odstavec. Autorka měla zřejmě na mysli přehlednost, nicméně v odborné práci na této úrovni by bylo vhodné vytvořit lepší syntézu.

Závěrem několik drobných poznámek: 1. ve francouzštině je nutné rozlišit pravopisem État = stát a état = stav, což v práci není – dochází tak ke konfuzi obou významů, zvl. na str. 20. 2. České království se datuje až od roku 1348? (str. 18) – tento letopočet je spojen s jinými událostmi. 3. Na str. 13 pokulhává seřazení šlechtických titulů v jejich vzájemné hierarchii – „duc“ rozhodně nenásleduje za „baronem“; „comte autrichien“ – není lepší označení „comte de l’Empire“? 4. Nezmiňujete jedno z nejzásadnějších privilegií šlechty, a tím je osvobození od placení daní! 5. str. 17 „domaines enlevée“ – lépe „domaines confisqués“. 6. Zřejmě neobratné vyjádření na str. 20, že po husitských válkách byl v českém království už natrvalo „král volen šlechtou“; od 1526 byl naopak trůn dědičný pro dynastii Habsburků.

Nicméně tato drobná opomenutí neubírají na kvalitě předložené diplomové práce, proto ji ráda **doporučuji k obhajobě.**

Při obhajobě by se měla diplomantka zamyslet nad možnostmi využít těchto historických poznatků a tradic jak ve výuce, tak ve snaze rozšířit povědomí české veřejnosti o své historii. Právě tento aspekt v závěrech práce zcela chybí.

V Praze dne 7. září 2017

Dr. PhDr. Renáta Listíková, MCF
oponent